קרש צף במים. אלה הם שלושה גליונות אופיינים של עתון צוות מבטח — קרש. גליונות אלה הם משנת 1952 והם באו להגיב על מעשי החבלה, שגרמו לקריעת קרש בידי מחלקת המבחים. בהפלגה הנוכחית הודפסו גליונות קרש בסטנסיל ולא במכונת כתיבה, כגליונות המופיעים בתמונות.

קרש יצא במאמר ראשי, בו קבע כי בכל צי מנצח יש לתון את הנדונים, תבע חגינה כללית למרותקים. מפקד האניה התחשב בבקשה וכל המרותקים שוחררו.

הופעתו הסדירה של העתון נתקלה בהכרעות רבות, לא רק מצד הים הסוער, אלא גם בגלל מצב רוחם הסוער של כמה מאנשי הצוות. כך קרה שלאחר שהעתון התקיף את חבורת טבחי מבטח, קרעה יד אלמונית את העתון מעל הלוח במסדרון. קרש הופיע במהדורה מיוחדת נוספת, עוד באותו יום.

לא פעם איימו כמה חמומי מוח מאנשי הצוות להכות את ירון, אחרי שהעז לפרסם פרטים אינטימיים מתעלוליהם בחוף. אולם הסכנה הגדולה ביותר היתה בפורטו גרנדה, שבאיי קבררה. קרש פירסם קריקטורה לא צנועה על אחד הכושים שעבדו באניה בהעמסה. יום אחד ראה הכושי הענק את דיוקנו בעתון והתמלא זעם איום. היה צורך להסביר לו שהוא אדם חשוב, לכן מפרסמים את תמונתו בעתון.

אחד האקסמפלרים של קרש שמור בארכיונו של לואיס מאונטבטן, לורד האדמירליות הבריטי, שהתפעל מעצמאותו של העתון.

★ ★ ★

ככל מחלקה, כתב

גם **במסע הנוכחי** החל קרש להופיע מיד עם ההפלגה, כשגם הפעם עורכו הוא ירון ליואי.

תוך זמן קצר הורכבה מערכת לעתון. בחדרים ובמדורי האניה נקבעו כתבים, והקפטן עצמו היה מכין מדור גיאוגרפי בחתימת ב. ממושקף, למרות שאין הוא מרכיב משקפיים. כל העבודה נעשתה בהתנדבות ובהתמסרות, אחרי שעות העבודה הרגילות.

הבעיות שהועלו בקרש היו שונות ומשונות, כך, למשל, התאונן יוסף מחלוף מעל דפי העתון: „כשניקיתי את מקלחת הסמלים, היו שם ארבעה סמלים וכל אחד מהם נתן לי עצה כיצד לנקות את המקלחת. אחד אמר שצריך לנקות עם כלור והשני עם ראם, שלישי הציע סודה קוסטיק ורביעי רצה דוקא סודה וסבון. לדעתי אפשר לעשות שכל אחד מהסמלים ינקה את הנוחיות שלו לפי תורנות, וזה יהיה במקום התעמלות בוקר. "

בעיה רצינית יותר היתה בעית הדואר, שאיחר להגיע לנמלים השונים בהם עגנה מבטח. קרש יצא בהוצאה מיוחדת, בה תבע להקים ועדת חקירה אשר תחקור אילו עכברי יבשה אשמים בכשלון הספקתן של מעטפות המוראל. כאשר סיימה מבטח את מסעה ועגנה בנמל אילת, נודע כי אכן התמלאה התביעה, וועדת החקירה הוקמה.

קרש יזם תחרויות חברתיות, משפטים פומביים שונים ואף אירגון תחרות סיפורים קצרים. משום כך לא היה כל פלא בדבר שהסיסמא המתנוססת בראש גליונות קרש הפכה לסיסמת האניה: „בעיה לפניך — פנה לקרש." אפילו המפקד, בשיחות הצוות, היה אומר לחברה בהלצה: „בעיות לכם — פנו לקרש."

★ ★ ★

לא זורקים בקבוקים

מבטח חלפה על פני האי כרתים, המועד לסערות, נתקלה בים זועף אך לא סוער. הקפטן היה יוצא מדי פעם ומתישב על הכסא הקדוש שעל הגשר, עליו יושב רק הוא, או הקצין התורן. כשהיה נמאס לו לשבת שם, היה יורד לחטוף שיחה רצינית עם ידידו יעקב, הצ'יף של האניה — קצין המכונות הראשי שבה.

יעקב הוא זאב ים בעל ותק של המש עשרה שנה בצי, עוד מתקופת הצי הבריטי. הוא היה מסוגל לשבת שעות ארוכות בקבינה שלו, ללא תנועה, כשהוא נועץ את עיניו בנקודה מסויימת בחלל. אולם תמיד היתה אזנו קשובה לרחש המכונות. לפעמים היה מתעורר משנתו באמצע הלילה, מכיוון שהיה נדמה לו ששמע דפיקות בלתי רגילות של המכונה.

היה לו לצ'יף חוש הומור משונה. פעם שם ליד דלת תאו בקבוק ויסקי ממולא בשמן מכונות. אחד המלחים, שעבר במקום, לא יכול היה להתאפק ונטל את הבקבוק. ברגע האחרון ממש ניצל מהרעלת קיבה חמורה, כשהריח את ריח השמן.

את מיצר מסינה, המפריד בין איטליה לסיציליה, חצו אנשי מבטח בדאבון לב רב. מסורת ים עתיקה היא להשליך במפרץ זה בקבוקים, בתוכם שמים המלחים אגרות לבתיהם, מצרפים סכום כסף או סיגריות, וחותמים את הבקבוק בשעוה.

דייגי האיזור אוספים ברשתותיהם את הבקבוקים הצפים, נוטלים את הכסף ושולחים או לא שולחים את המכתבים לתעודתם. הפעם היתה ההוראה לא לכתוב שום מכתב ולא לזרוק בקבוקים במיצר. צוות מבטח מילא בקפדנות את ההוראה.

שיחת צוות. מפקד מבטח, סגן־אלוף יהודה בנרון, משוחח עם אנשי צוות האניה.

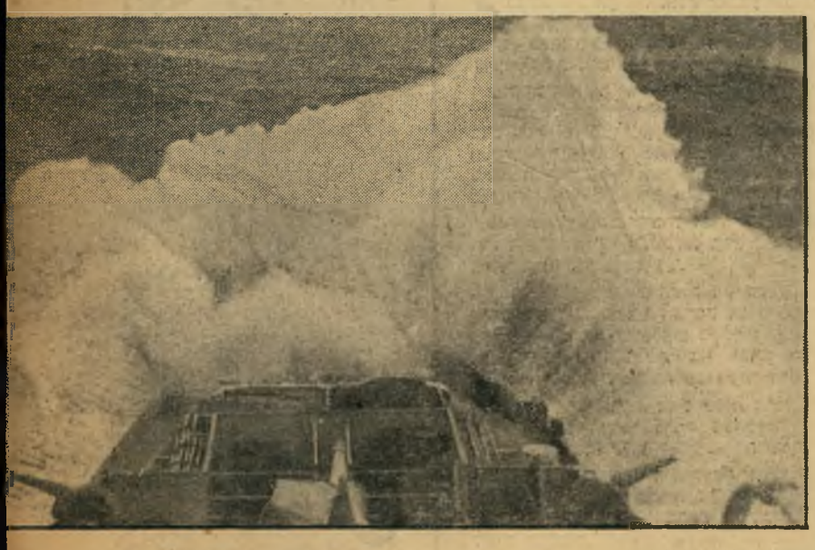

סערה בירכתיים. גלי ים סוערים מתנפצים אל ירכתי מבטח. ניתן לעמוד על גודל הגלים ועל עצמתם בכך, שרואים כי הם כיסו כמעט את כל הירכתיים ומתנפצים אל צריח התותח.